

Sygn. akt I ACz 958/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSA Iwona Wiszniewska

Sędziowie: SSA Marta Sawicka

SSA Artur Kowalewski /spr./

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa A. T. (1)

przeciwko T. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w G. W. z dnia 12 września 2012 r., sygn. akt I C 145/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA M. Sawicka SSA I. Wiszniewska SSA A. Kowalewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 września 2012 roku Sąd Okręgowy w G. W. - w punkcie I, odrzucił skargę powoda z dnia 4 czerwca 2012 roku na zarządzenie referendarza sądowego z dnia 18 maja 2012 roku w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów i ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz – w punkcie II, odrzucił zażalenie powoda z dnia 15 czerwca 2012 roku na postanowienie z dnia 24 maja 2012 roku, odrzucające zażalenie powoda z dnia 20 marca 2012 roku na punkt II postanowienia z dnia 27 lutego 2012 w przedmiocie odrzucenia zażalenia powoda z dnia 23 grudnia 2011 roku na zarządzenie o zwrocie pozwu.

W uzasadnieniu Sąd podał, że zarządzeniem referendarza sądowego wezwano powoda do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie jemu pełnomocnika z urzędu. Wezwanie A. T. (2) otrzymał 29 maja 2012 roku, a 4 czerwca 2012 roku zaskarżył je. Sąd uznał, że żaden przepis nie przewiduje zaskarżenia zarządzenia referendarza w przedmiocie usunięcia braków formalnych. Wniesienie zatem zażalenia na takie zarządzenie jest niedopuszczalne i, na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., podlega odrzuceniu.

Uzasadniając rozstrzygnięcie w punkcie II Sąd Okręgowy ustalił, że 15 czerwca 2012 roku powód złożył zażalenie na postanowienie z dnia 24 maja 2012 roku. W dniu 2 sierpnia 2012 roku wezwano go do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia poprzez uiszczenie opłaty sądowej w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Termin do

usunięcia braku bezskutecznie upłynął 23 sierpnia 2012 roku. Zatem, na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd odrzucił zażalenie (k. 86-87)

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód wnosząc o jego uchylenie w całości. Wniósł także o ustanowienie jemu pełnomocnika oraz zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu zażalenia podał, że z powodu ubóstwa i choroby nie uzupełnia braków w terminie (k. 90).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie A. T. (1) nie zasługiwało na uwzględnienie.

Poddając jurydycznej weryfikacji punkt I. zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny zważył, że zgodnie z art. 398²² § 1 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z dnia 16 września 2011 roku, skarga przysługuje na orzeczenia referendarza sądowego co istoty sprawy, orzeczenie kończące postępowanie, orzeczenia o których mowa w art. 394 § 1 punkt 1, 2, 4² oraz od 5 do 8 k.p.c., orzeczenie co do nadania klauzuli wykonalności, a także orzeczenia co do stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty i co do wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 795⁸ k.p.c. Analiza złożonego przez pozwanego środka zaskarżenia z dnia 4 czerwca 2012 roku, z punktu widzenia powołanego wyżej przepisu prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż skarga na zarządzenie referendarza sądowego w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jako niedopuszczalna winna podlegać odrzuceniu, o czym słusznie Sąd Okręgowy rozstrzygnął w punkcie I. zaskarżonego postanowienia. Żaden wyżej wymieniony przepis nie przewiduje bowiem jego zaskarżenia.

Odnosząc się do punktu II. postanowienia powód nie kwestionuje, a nawet przyznaje, że nie uzupełnił braku fiskalnego zażalenia z dnia 15 czerwca 2012 roku, co samoczynnie dyskwalifikuje wniesiony przez niego środek zaskarżenia. Analiza aktu postępowania tę okoliczność potwierdza. Powód został wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia, ale nie wypełnił zobowiązania do dnia dzisiejszego.

Argumenty dotyczące ubóstwa i schorzeń powoda nie mają jurydycznego znaczenia dla kwestii uzupełniania braków zażalenia i oceny czy zostały one wykonane w terminie. Nie mogą zatem wpłynąć na instancyjną kontrolę postępowania wпадkowego zainicjowanego środkiem zaskarżenia złożonym przez A. T. (2). W jej ramach nie podlegają też badaniu orzeczenia w przedmiocie wniosków powoda o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie jemu pełnomocnika.

W tej sytuacji, nie znajdując podstaw do uwzględnienia środka zaskarżenia, Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA M. Sawicka SSA I. Wiszniewska SSA A. Kowalewski